

DIECEZJA ŁÓDZKA MA 100 LAT. “TO JEST ŚWIĘTY ROK, NOWY CZAS, NOWY POCZĄTEK!”

W ten nowy czas przez bramę przełomów czasu trzeba wchodzić w pokorze, w poczuciu, że jestem najmniej, że jestem grzesznikiem, a wtedy mam zrozumienie wielkości tych, którzy byli przede mną! To jest święty rok, nowy czas, nowy początek! – mówił abp Grzegorz Ryś.

Czuwaniem modlitewnym prowadzonym przez zespół Mocnych w Duchu rozpoczęło się przygotowanie do Eucharystii Jubileuszowej celebrowanej dokładnie w 100. rocznicę powołania do istnienia Diecezji Łódzkiej.

Młodzi poprzez śpiew i taniec uwielbiali Boga za dar Kościoła Łódzkiego. Na samym początku wszystkich zebranych przywitał arcybiskup Grzegorz Ryś zwracając się wpierw do młodych – jesteście pierwszymi, których chcę pozdrowić dzisiaj wieczorem w tej katedrze, a zaraz po was waszych ojców – księdza kardynała Konrada Krajewskiego, księdza arcybiskupa Władysława Ziółka – seniora oraz biskupów diecezji łowickiej z bp. Andrzejem F. Dziubą oraz biskupów pomocniczych diecezji łódzkiej. Prelegent przypomniał losy początków diecezji oraz pierwszego jej pasterza bpa Wincentego Tymienieckiego, który położył fundament pod budowę diecezji, ale także dbał o najbiedniejszych mieszkańców Łodzi. Przywołał na pamięć trudny czas okupacji, kiedy łódzcy księża zostali aresztowani przez okupanta i wywiezieni do obozu koncentracyjnego w Dachau. Wskazał na świętych, którzy przeszli przez ziemię łódzką oraz na jeden z najważniejszych dni w 100-letniej diecezji, jakim była wizyta Papieża Jana Pawła II w Łodzi – pamiętnego 13 czerwca 1987. Wówczas Ojciec Święty udzielił I Komunii Świętej łódzkim dzieciom, spotkał się ze światem akademickim w łódzkiej katedrze oraz z włókniami w zakładzie „Unontex”. -

Tak wygląda mój Kościół, który powstał 100 lat temu, który nie tylko posiada piękne dzieje, ale świadczy o działaniu Jezusa Chrystusa w mieszkających tutaj ludziach, którzy słuchają Go i kochają. – zakończył ks. profesor Mieczysław Różański

Uroczysta Eucharystia Jubileuszowa, której przewodniczył metropolita łódzki – abp Grzegorz Ryś rozpoczęła się śpiewem Sekwencji do Ducha Świętego i ułożonym specjalnie na 100-lecie diecezji hymnem.

Dzisiejszym słowem jesteśmy na jakimś przełomie czasów. – zauważył łódzki pasterz. - Wiemy, że takim przełomem czasów było wcielenie Pana Jezusa, ale są pewnie jeszcze mniejsze przełomy w historiach ludzkich. To, co pokazuje nam dzisiejsza ewangelia, to jest to, że ta granica biegnie przez człowieka – Jana Chrzciciela, to jest on z jednej strony syntezą tego, co nazywamy Starym Testamentem, ale jest też początkiem Ewangelii Jezusa Chrystusa. W nim jest przeszłość dziejów zbawienia i początkiem czasów dziejów zbawienia. W Janie ta granica staje się przestrzenią spotkania. – mówił w homilii metropolita łódzki.

Zwracając się do młodych kaznodzieja zauważył, że – każdy człowiek, ja i każdy z was jak tu jesteście, i my jako Kościół potrzebujemy jak Jan Chrzciciel jednego i drugiego przeszłości i przyszłości. Potrzebujemy korzeni i nowości w życiu. Potrzebujesz zakorzenienia, dlatego twoje serce musi być skierowane ku rodzicom. Twoje serce musi być skierowane do twoich przodków, i w tym spotkaniu dokonuje się przyjsie Pana. Między pokoleniami rośnie Kościół, i to jest miejsce jego wzrostu! – dodał. Cytując encyklikę papieską *Fratelli Tutti* podkreślił – w propozycji – odebrać od korzeni – pojawia się metoda, by zabrać siłę wielkim słowom takim jak: wierność, sprawiedliwość i miłość. Czy naprawdę musi być tak, że to my wymyślimy desygnty tych słów? Czy od nas ma się zacząć rozumienie tych wielkich słów? Czy nie lepiej się zapytać o znaczenie tych słów ojca, matki, babci czy dziadka i poszukać co to słowo znaczyło 100 lat temu? Papież pokazuje jak to jest ważne, by mieć w sobie zarówno pragnienie nowości, ale i zakorzenienie. A jednak nie wydaje się to ani łatwe, ani oczywiste. – zauważył metropolita łódzki. – Młodzi mają pokusę myśleć: my dopiero! A starzy mają pokusę myśleć: kiedyś tak nie było! Młodzi mówią: może już dość tego kombatanctwa, dokąd będziecie stawiać pomniki, to co proponujecie, to jest średniowiecze! Starzy mówią: czeka nas fatalna przyszłość! Czy rzeczywiście będzie tak, że synowie zajmą miejsce swych ojców, nie

wyrzucając Ojców za drzwi, tylko wchodząc w dziedzictwo z całą odpowiedzialnością, twórczością i nowością jaką przynosi Duch? – pytał zgromadzonych kaznodzieja. Przed błogosławieństwem zgromadzeni w świątyni otrzymali od celebrujących liturgię księży biskupów i odmówili po raz pierwszy Modlitwę Jubileuszową przygotowaną specjalnie na rozpoczynający się rok przez arcybiskupa Grzegorza opartą na fragmencie z ewangelii św. Łukasza (Łk 4,16-22).

Obecny na liturgii jałmużnik papieski - kard. Konrad Krajewski – pozdrowił wszystkich zebranych od Ojca Świętego Franciszka, a duszpasterz młodzieży poinformował zebranych o tym, że Europejskie Spotkanie Młodych, które co roku odbywa się w jednym z krajów Europy będzie miało także swój łódzki

etap. Przed błogosławieństwem zgromadzeni w świątyni otrzymali od celebrujących liturgię księży biskupów i odmówili po raz pierwszy Modlitwę Jubileuszową przygotowaną specjalnie na rozpoczynający się rok przez arcybiskupa Grzegorza opartą na fragmencie z ewangelii św. Łukasza (Łk 4,16-22).

Obecny na liturgii jałmużnik papieski - kard. Konrad Krajewski – pozdrowił wszystkich zebranych od Ojca Świętego Franciszka.

Zdjęcia: www.archidiecezja.lodz.pl
Źródło: www.archidiecezja.lodz.pl

UROCZyste OTWARCIE DRZWI ŚWIĘTYCH W ŁÓDZKIEJ BAZYLICE ARCHIKATEDRALNEJ ŚW. STANISŁAWA KOSTKI

Uroczystym otwarciem Drzwi Świętych w łódzkiej Bazylice Archikatedralnej św. Stanisława Kostki rozpoczęły się uroczystości związane z 100-leciem Diecezji Łódzkiej. Uroczystej Mszy św. przewodniczył legat papieski, kard. Konrad Krajewski. – Nasze “dziś” nie należy do kryzysu! Nasze “dziś” należy do Pana – napisał do uczestników liturgii papież Franciszek.

Słowa powitania do uczestników liturgii skierował arcybiskup Grzegorz Ryś. Metropolita łódzki nawiązał do Chrystusa, który jest Bramą, przez którą się wchodzi i

Kardynał Krajewski wysłannik Papieża podczas otwarcia drzwi z okazji Jubileuszu 100 diecezji łódzkiej.

Kardynał Krajewski wystanik Papieża podczas otwarcia drzwi z okazji Jubileuszu 100 diecezji łódzkiej.

czyć, uzdrowić, wyzwolić, wskrzesić! Pamiętajcie: Ewangelia jest ciągle przed nami! – napisał Ojciec Święty.

“Nie po to odkrywacie historię naszego Kościoła, by się poddać bezpłodnej nostalgii utyskującej, że „dobrze to już było; teraz może być już tylko gorzej; nasze kościelne «dziś» to wyłącznie kryzys, z którego Kościół już się nie podniesie...”. Nie! Nasze «dziś» nie należy do kryzysu! Nasze «dziś» należy do Pana. Jest Jego czasem: jest rokiem Jego łaski!” – podkreślił Franciszek. Papież wskazał, że łódzki Kościół powstał w mieście, które

wychodzi do świata, do domu do pracy, do życia społecznego i publicznego, do ludzi najbliższych i dalekich, do tych z którymi nas wiele łączy. “Wychodzimy, bo jesteśmy do nich posłani” – podkreślił abp Ryś. Kard. Konrad Krajewski odczytał list papieża Franciszka. – Jubileusz, choć odsyła naszą pamięć w przeszłość, nas samych jednak koncentruje na «dziś». Dziś Pan chce do nas dotrzeć z nową świeżością: ze Słowem i działaniem, które ciągle potrafią nas zasko-

Abp Pennacchio na 100-lecie Archidiecezji Łódzkiej.

większości ciężko pracujących w przemyśle włókienniczym.

“Można powiedzieć, że Wasz Kościół urodził się w samym środku ‘kwestii społecznej’: został posłany z Ewangelią do świata, który miał na imię ‘fabryka’ – do kobiet pracujących w straszliwych warunkach po kilkanaście godzin dziennie, do ich nierzadko bezrobotnych mężów, do rodzin bez szans na własne mieszkanie czy godziwe wychowanie dzieci; do całych obszarów biedy i braku poczucia bezpieczeństwa – mimo heroicznego trudu” – zauważył Franciszek.

Ojciec Święty przypomniał także postać pierwszego biskupa Kościoła Łódzkiego. – Biskup Wincenty był pastorem o ogromnej wyobraźni

miłosierdzia – i do takiej wyobraźni, przekutej w czyn, zdołał porwać powierzony mu Kościół: budował setki domów dla najuboższych rodzin, rozdzielał żywność zwłaszcza w okresie kryzysu ekonomicznego, karmił mlekiem dzieci i ich matki, dzieciom organizował wakacyjny wypoczynek, niósł pomoc rodzinom dotkniętym alkoholizmem – przypomniał Ojciec Święty.

– Zobaczcie wokół siebie ludzi samotnych, chorych, starszych; zobaczcie bezdomnych, wykorzystywanych i uzależnionych; zobaczcie tych także, których nasze grzechy dotknęły cierpieniem, a czasami wręcz wygnali z Kościoła. Duch miłości miłosiernej niech zapanuje w Kościele, któremu patronują św. Józef – patron ludzkiej pracy, i św. Faustyna – apostołka miłosierdzia – podkreślił Papież w swoim liście.

Franciszek zwrócił uwagę na to, że Łódź, jest miastem czterech kultur, w którym obok siebie żyli i żyją zarówno

wręcz “ekspłodowało”, rozwijając się w ciągu XIX wieku od kilkuset do kilkuset tysięcy mieszkańców, w ogromnej

Żydz jak i prawosławni, protestanci i katolicy. – Ekumenizm – wtedy jeszcze bardzo nieoczywisty, a przecież w Łodzi praktykowany – dziś jest nieodwracalnym wyborem Kościoła. Dlatego proszę Was, zaproszę do przeżywania waszego Jubileuszu wszystkie

bratnie Kościoły chrześcijańskie. Niechaj ten Rok Pański okaże się szczególnie czasem łaski jedności – czasem 'wymiany duchowych darów'. Dzięki temu, Kościół – całe Ciało Chrystusa Pana – będzie się mógł stać w sposób skuteczny i wiarygodny, jakby sakramentem, to znaczy znakiem i narzędziem zjednoczenia całego rodzaju ludzkiego" – zachęcił Franciszek.

Liturgię zakończyło błogosławieństwo papieskie połączone z łaską Odpustu zupełnego, którego udzielił kard. Krajewski.

Dzisiejsze uroczystości – z uwagi na pandemię koronawirusa covid-19 – odbywały się w reżimie sanitarnym z zachowaniem wszelkich przepisów epidemicznych

i były transmitowane przez kanał YouTube Archidiecezja Łódzka, TVP3 Łódź oraz Radio Niepokalanów.

Źródło: www.archidiecezja.lodz.pl

Zdjęcia: www.archidiecezja.lodz.pl

Bp Grzegorz Ryś podziękował też za obecność na uroczystej Eucharystii przedstawicielom Kościołów chrześcijańskich Łodzi: bp Atanazego z Kościoła prawosławnego, bp Marka Izdebskiego z Kościoła ewangelicko-reformowanego, bp Jana Cieślara z Kościoła luterańskiego, b. Włodzimierza Jaworskiego z Kościoła Starokatolickiego Mariawitów i pastora Leszka Wakuty z Kościoła Chrześcijan Baptystów.

PAPIESKIE BŁOGOSŁAWIEŃSTWO DLA WSZYSTKICH UCZESTNIKÓW LITURGII JUBILEUSZOWEJ

Podczas uroczystej liturgii celebrowanej pod przewodnictwem legata papieskiego - księdza kardynała Konrada Krajewskiego został odczytany dekret Penitencjarii Apostolskiej informujący o udzieleniu papieskiego błogosławieństwa w raz z załączonym Odpustem zupełnym, którego w imieniu Ojca Świętego udzielił zgromadzonym w świątyni jak i uczestniczącym w niej poprzez media kard. Krajewski.

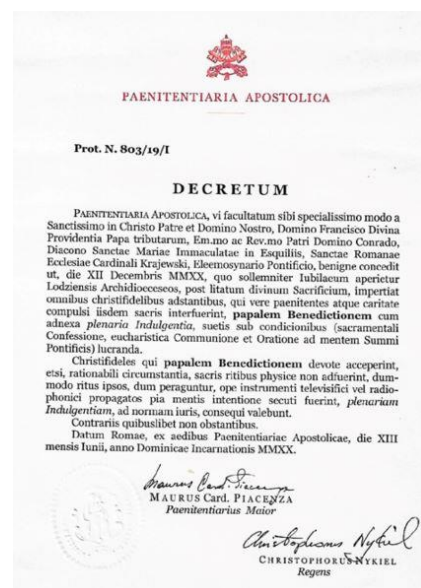
PENITENCIARIA APOSTOLSKA

Prot. N. 803/19/I

DEKRET

PENITENCIARIA APOSTOLSKA, na mocy władzy przyznanej jej w najsposóbniejszy sposób przez Ojca Świę-

tego Franciszka – z postanowienia Opatrzności Bożej – Papieża, łaskawie zezwala Jego Eminencji Księdzu Kardynałowi Świętego Kościoła Rzymskiego, Konradowi Krajewskiemu, Diakonowi Najświętszej Maryi Niepokalanej na Eskwilinie, Jałmużnikowi Papieskiemu, aby na zakończenie Najświętszej Ofiary sprawowanej w dniu 12 grudnia 2020 r. na uroczyste rozpoczęcie Jubileuszu Archi-

diecezji łódzkiej, wszystkim obecnym jej uczestnikom, kierującym się duchem pokuty i przynagłonym miłosierdziem, udzielił papieskiego Błogosławieństwa wraz z złączonym z nim Odpustem zupełnym, po spełnieniu zwykłych warunków (sakramentalna spowiedź, Komunia Święta i modlitwa w intencjach Ojca Świętego). Wierni, którzy pobożnie przyjmą papieskie Błogosławieństwo, choćby – z rozumnych powodów – nie brali fizycznie udziału w świętych obrzędach, ale w czasie ich sprawowania będą w nich uczestniczyć z należyłym usposobieniem ducha za pośrednictwem telewizji lub

radia, będą mogli uzyskać Odpust zupełny, zgodnie z normami prawa. Jakiegokolwiek prawa nie mogą się temu sprzeciwiać.

Dan w Rzymie, w siedzibie Penitencjarii Apostolskiej, dnia 13 czerwca w 2020 Roku Wcielenia Pańskiego.

Mauro kard. Piacenza
Wielki Penitencjarz

Krzysztof Nykiel
Regens

Źródło: www.archidiecezja.lodz.pl

LIST OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA DO DIECEZJI ŁÓDZKIEJ NA JEJ 100-LECIE

Publikujemy treść listu Jego Świątobliwości Ojca Świętego Franciszka, który został zaadresowany do księdza arcybiskupa Grzegorza Rysia, a skierowany do Diecezji Łódzkiej w 100. rocznicę jej istnienia. List został odczytany przez legata papieskiego - księdza kardynała Konrada Krajewskiego - jałmużnika papieskiego, podczas uroczystości otwarcia Drzwi Świętych w katedrze łódzkiej.

Papież Franciszek
Do Czcigodnego Brata
Jego Ekscelencji Grzegorza Rysia
Arcybiskupa Łódzkiego

Sto lat temu, 10 grudnia 1920 roku, mój poprzednik, papież Benedykt XV powołał do życia waszą łódzką Diecezję. Będąc jego kolejnym następcą, odczuwam wewnętrzne zobowiązanie, aby ucieszyć się z Wami tym Jubileuszem i podzielić się kilkoma myślami, które – jak ufam – mogą Was poprowadzić w jego przeżycie.

Wydarzeniem ewangelicznym, które pomaga nam uchwycić, czym jest Jubileusz, jest pierwsze publiczne wystąpienie Jezusa w Nazarecie, opisane przez św. Łukasza (Łk 4, 16 - 30). Poproszony, aby przemówić, Jezus wyszukuje w zwoju prorocstwa Izajasza następujący fragment: „Duch Pana nade Mną, ponieważ Mnie namaścił i postął Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więźniom głosił wolność, a niewidomym przejrzenie; abym uciśnionych odsyłał wolnymi, abym obwoływał rok łaski od Pana”. I zwinąwszy zwój, oznajmia: „Dziś spełniły się te słowa Pisma”. Pan ogłasza swoim ziomkom w Nazarecie rok łaski, który się właśnie zaczyna – *Jego rok* – rok Jego szczególnej obecności i działania, rok wielkich, zbawczych wydarzeń. Ogłasza go ludziom, którym jest dobrze znany, wśród których się wychował i żył przeszło trzydzieści lat. Przyzwyczajali się do tego, że jest; a nawet wręcz zawłaszczali Go dla siebie – mają pretensje, że działa z mocą gdzie

indziej, a tymczasem ich niewiara czyni Go wśród nich bezsilnym (zob. Mk 6, 5 - 6). Rok łaski wzywa ich więc do odnowienia, a nawet więcej: do *nawrócenia* ich wiary i otwartości na bliskość, moc i miłość Jezusa, która im spowziedniała.

Wydarzenie to możemy odnieść najpierw do tego, co stało się wśród Was sto lat temu. Jezus przyszedł do Was, by ogłosić Wam nowy, jeszcze bliższy i dostępniejszy sposób swojej obecności – wcielonej i przejawiającej się w nowo utworzonym Kościele partykularnym – w Diecezji Łódzkiej. Nie przyszedł do ludzi, którzy Go nie znali, bo wiara na Waszych ziemiach trwa, jak dobrze wiecie, od przeszło tysiąca lat; przyszedł jednak z nową intensywnością, skracając dystans – by być bliższym i łatwiej dotykającym. W narodzinach łódzkiego Kościoła można usłyszeć Pana, który mówi do waszych przodków: „Czas się wypełnił i *przybliżyło się do was Królestwo Boga*” (Mk 1, 14).

Podobnie Jubileusz, choć odsyła naszą pamięć w przeszłość, nas samych jednak koncentruje na «dziś». Dziś Pan chce do nas dotrzeć z nową świeżością: ze Słowem i działaniem, które ciągle potrafią nas zaskoczyć, uzdrowić, wyzwolić, wskrziesić! Pamiętajcie: Ewangelia jest ciągle

przed nami! Nie po to odkrywacie historię naszego Kościoła, by się poddać bezpłodnej nostalgii utyskującej, że „dobrze to już było; teraz może być już tylko gorzej; nasze kościelne «dziś» to wyłącznie kryzys, z którego Kościół już się nie podniesie...”. Nie! Nasze «dziś» nie należy do kryzysu! Nasze «dziś» należy do Pana. Jest Jego czasem: jest rokiem Jego łaski!

Łaska Jubileuszu jest przede wszystkim łaską ewangelizacji: „Pan Mnie namaścił, abym ewangelizował ubogich”. Zobaczcie, Drodzy Siostry i Bracia, do kogo owa ewangelizacja jest najpierw zwrócona: do „ubogich, więźniów, niewidomych i uciśnionych” – jest więc Jezusowym wyjściem do potrzebujących, do tych, którzy „się źle mają” – jest wyjściem ze słowem Dobrej Nowiny, ale także z doświadczeniem przebaczenia i wyzwolenia, odzyskania wiżenia i nadziei. Trzeba przypomnieć, że właśnie w procesie takiej ewangelizacji rodził się Wasz łódzki Kościół: powstał w mieście, które wręcz „eksplodowało”, rozwijając się w ciągu XIX wieku od kilkuset do kilkuset tysięcy mieszkańców, w ogromnej większości ciężko pracujących w przemyśle włókienniczym. Można powiedzieć, że Wasz Kościół urodził się w samym środku „kwestii społecznej”: został posłany z Ewangelią do świata, który miał na imię „fabryka” – do kobiet pracujących w straszliwych warunkach po kilkanaście godzin dziennie, do ich nierzadko bezrobotnych mężów, do rodzin bez szans na własne mieszkanie czy godziwe wychowanie dzieci; do całych obszarów biedy i braku poczucia bezpieczeństwa – mimo heroicznego trudu.

Wasz Kościół poszedł do tego świata, a nic lepiej nie streszcza tej jego decyzji niż zawołanie biskupie Waszego pierwszego pasterza, biskupa Wincentego Tymienieckiego: *In sudore vultus* („W pocie czoła”). Biskup Wincenty był pasterzem o ogromnej wyobraźni miłosierdzia – i do takiej wyobraźni, przekutej w czyn, zdołał porwać powierzony mu Kościół: budował setki domów dla najuboższych rodzin, rozdelał żywność zwłaszcza w okresie kryzysu ekonomicznego, karmił mlekiem dzieci i ich matki, dzieciom organizował wakacyjny wypoczynek, niósł pomoc rodzinom dotkniętym alkoholizmem.

Przeżywając Wasz Jubileusz pozwólcie Duchowi Świętemu rozpalić w Was ten sam charyzmat i tę samą wyobraźnię. Również nasz dzisiejszy świat – to prawda, po stu latach o wiele bogatszy – wytwarza całe obszary ubóstwa

i biedy nie tylko materialnej. Zobaczcie wokół siebie ludzi samotnych, chorych, starszych; zobaczcie bezdomnych, wykorzystywanych i uzależnionych; zobaczcie tych także, których nasze grzechy dotknęły cierpieniem, a czasami wręcz wygnali z Kościoła. Duch miłości miłosiernej niech zapanuje w Kościele, któremu patronują św. Józef – patron ludzkiej pracy, i św. Faustyna – apostołka miłosierdzia.

Pozwólcie, że zwrócę uwagę na jeszcze jeden możliwy element waszego świętowania: Kiedy powstawał wasz Kościół w roku 1920, w Łodzi (także w innych miejscowościach Łódzkiej Diecezji) rosły obok inne chrześcijańskie Kościoły. Łódzcy Luteranie mieli w Łodzi tyle samo świątyń, co katolicy i liczyli ok. 100 tysięcy wiernych; swoje zbory mieli tu także Kalwini i Baptyści; liczni byli Mariawici (z biskupem od roku 1910); w roku 1884 powstała także parafia prawosławna. Liczna była również Gmina Żydowska. Ta różnorodność miała charakter nie tylko wyznaniowy, ale również narodowy, o czym często z chlubą mówicie, nazywając Łódź „miastem czterech kultur”.

Ekumenizm – wtedy jeszcze bardzo nieoczywisty, a przecież w Łodzi praktykowany – dziś jest nieodwracalnym wyborem Kościoła. Dlatego proszę Was, zaprosicie do przeżywania waszego Jubileuszu wszystkie bratnie Kościoły chrześcijańskie. Niechaj ten Rok Pański okaże się szczególnie czasem łaski jedności – czasem „wymiany duchowych darów”. Dzięki temu, Kościół – całe Ciało Chrystusa Pana – będzie się mógł stać w sposób skuteczny i wiarygodny „jakby sakramentem, to znaczy znakiem i narzędziem zjednoczenia całego rodzaju ludzkiego” (zob. KK 1). Tego zjednoczenia, a więc również tej właśnie posługi Kościoła – jak słyszę – bardzo potrzebuje Wasz Naród i społeczeństwo.

„Niech się wypełnią na Was słowa Pisma!” Życzę Wam obfitego w owoce Roku Jubileuszu. Proszę, nie zapominać także modlić się za Mnie.

Z serca Wam błogosławię!

Franciszek

Rzym – Lateran, 21 listopada 2020 roku.

Źródło: www.archidiecezja.lodz.pl

KOŚCIOŁY STACYJNE W ROKU JUBILEUSZOWYM

- Kościół pw. Św. Stanisława Kostki w Łodzi
- Kościół pw. Matki Boskiej Zwycięskiej w Łodzi (dekanat: Łódź Śródmieście)
- Kościół pw. Najświętszego Serca Jezusowego – Retkinia (dekanat: Łódź Retkinia-Ruda)

- Kościół pw. Wniebowzięcia NMP w Łodzi (dekanaty: Łódź Bałuty, Łódź Radogoszcz, Łódź Stoki)
- Kościół pw. Św. Wojciecha (dekanaty: Łódź Chojny-Dąbrowa, tuszyński)

- Kościół pw. Miłosierdzia Bożego w Łodzi (dekanat Łódź Teofilów-Żubardź)
- Kościół pw. Matki Boskiej Jasnogórskiej w Łodzi (dekanaty: Łódź Widzew, Łódź Olechów)
- Kościół pw. Św. Mateusza w Pabianicach (dekanat pabianicki)
- Kościół pw. Św. Antoniego w Tomaszowie Maz. (dekanat tomaszowski)
- Kościół pw. Św. Jakuba w Piotrkowie Tryb. (dekanaty: piotrkowski, sulejowski)
- Kościół pw. Niepokalanego Poczęcia NMP w Łasku (dekanat łaski)
- Kościół pw. Narodzenia NMP w Bełchatowie (dekanaty: bełchatowski, zelowski)
- Kościół pw. Św. Katarzyny w Zgierzu (dekanaty: zgierski, ozorkowski)
- Kościół pw. Św. Archaniołów w Aleksandrowie Ł. (dekanaty: aleksandrowski, konstantynowski, poddębicki)
- Kościół pw. Podwyższenia Św. Krzyża w Brzezinach (dekanaty: brzeziński, koluszkowski, strykowski)
- Kościół pw. Św. Mikołaja w Wolborzu (dekanaty: wolborski)
- Kościół pw. Narodzenia NMP w Szczercowie (dekanaty: szczercowski, widawski)

**KALENDARIUM
OBCHODÓW ROKU JUBILEUSZOWEGO
Pielgrzymki do archikatedry w ramach
Roku Jubileuszowego**

19 XII 2020 (sobota)

Podopieczni „Caritas”, więźniowie, wolontariusze parafialni

Wigilia dla samotnych

Przewodniczy: Abp Grzegorz Ryś, Duszpasterze: Ks. Andrzej Partyka, Ks. Sebastian Krawczyk

godz. 11.00 – konferencja (katedra)

prelegent: Tomasz Kopytowski temat: *Wczoraj i dziś charytatywnej odpowiedzialności bliźniego w wielokulturowej i wielowyznaniowej Łodzi.*

godz. 12.00 – Msza św. (katedra)

2 II 2021 (wtorek)

Osoby życia konsekrowanego

Święto Ofiarowania Pańskiego

Przewodniczy: Bp Ireneusz Pękański, Duszpasterze: o. Grzegorz Radomiak SJ

godz. 11.00 – konferencja (katedra)

prelegent: O. Jacek Dębek CSSR temat: *Charyzmat zakonny w służbie Kościoła.*

godz. 12.00 – Msza św. (katedra)

11 II 2021 (czwartek)

Chorzy i służba zdrowia

Wspomnienie NMP z Lourdes – Światowy Dzień Chorego

Przewodniczy: Bp Marek Marczak, Duszpasterze: Ks. Juliusz Lasoń, Ks. Daniel Ryłski

godz. 11.00 – konferencja (katedra)

prelegent: Ks. Paweł Sudowski temat: *Duszpasterstwo służby zdrowia w Archidiecezji Łódzkiej 1920-2020*

godz. 12.00 – Msza św. (katedra)

19 III 2021 (piątek)

Przedsiębiorcy, pracodawcy i pracownicy

Uroczystość Św. Józefa Oblubieńca NMP

Przewodniczy: Abp Grzegorz Ryś, Duszpasterz: Ks. Grzegorz Michalski

godz. 17.00 – konferencja (katedra)

godz. 18.00 – Msza św. (katedra)

28 III 2021 (niedziela)

Młodzież, Szkolne Koła CARITAS

Niedziela Palmowa - Marsz dla Jezusa

Przewodniczy: Abp Grzegorz Ryś, Duszpasterz: Ks. Paweł Bogusz

godz. 13.15 – konferencja (kościół oo. Jezuitów)

prelegent: Ks. Przemysław Szewczyk temat: *Orędzie Ojca Świętego na XXXVI Światowy Dzień Młodzieży obchodzony w Kościołach lokalnych*

godz. 15.00 – Msza św. (katedra)

17 IV 2021 (sobota)

Sportowcy, trenerzy, działacze sportowi, kibice

Międzynarodowy Dzień Sportu dla Rozwoju i Pokoju (6 kwietnia)

Przewodniczy: Bp Ireneusz Pękański, Duszpasterz: Ks. Paweł Miziołek

godz. 11.00 – konferencja (katedra)

prelegent: ks. Edward Pleń - Krajowy Duszpasterz Sportowców temat: *Krajowe duszpasterstwo sportowców - cele i zadania.*

godz. 12.00 – Msza św. (katedra)

15 V 2021 (sobota)

Rodziny i dzieci

Międzynarodowy Dzień Rodziny

Przewodniczy: Bp Marek Marczak, Duszpasterz: Ks. Robert Jaśpiński

godz. 11.00 – konferencja (katedra)

prelegent: ks. Robert Jaśpiński temat: *Małżeństwo – kontrakt czy przymierze*

godz. 12.00 – Msza św. (katedra)

12 VI 2021 (sobota)

Rady parafialne, zespoły synodalne, stowarzyszenia parafialne

Wspomnienie Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi

Panny

Przewodniczy: Bp Ireneusz Pękański, Duszpasterze: Ks.

Wiesław Kamiński, Ks. Grzegorz Dziewulski

godz. 10.00 – konferencja (WSD – duża aula)

prelegent: Ks. dr hab. Mieczysław Różański temat: *Duszpasterstwo parafialne w nowo powstałej Diecezji Łódzkiej*

prelegent: mgr Władysław Woźniak temat: *Działalność Stowarzyszenia Robotników Chrześcijańskich w Łodzi jako przykład zaangażowania społecznego chrześcijan.*

godz. 12.00 – Msza św. (katedra)

4 IX 2021 (sobota)

Nauczyciele, katecheci

Inauguracja Roku Szkolnego

Przewodniczy: Bp Marek Marczak, Duszpasterz: Ks.

Marcin Wojtasik

godz. 10.00 – konferencja (katedra)

prelegent: Ks. Dominik Sujecki, temat: *Wkład kościoła Katolickiego w rozwój pedagogiczny i katechetyczny w Archidiecezji Łódzkiej na przestrzeni 100 lat.*

godz. 12.00 – Msza św. (katedra)

26 IX 2021 (niedziela)

Rolnicy, sadownicy, ogrodnicy

Dożynki Archidiecezjalne

Przewodniczy: Abp Grzegorz Ryś, Duszpasterz: Ks. Jarosław Leśniak

godz. 12.00 – konferencja (katedra)

prelegent: Ks. Jarosław Leśniak temat: *Duszpasterstwo Rolników w Diecezji Łódzkiej na przestrzeni 100 lat jej Istnienia.*

godz. 12.30 – Msza św. (katedra)

5 X 2021 (wtorek)

Osoby życia publicznego i służby mundurowe

Uroczystość Św. Faustyny – patronki Łodzi

Przewodniczy: Bp Ireneusz Pękański, Duszpasterz: Ks.

Zbigniew Tracz

godz. 17.00 – konferencja (kościół parafialny pw. Św.

Faustyny)

godz. 18.00 – Msza św. (kościół parafialny pw. Św. Faustyny)

godz. 19.00 – jubileuszowa procesja z relikwiami Św. Faustyny do Bazyliki Archikatedralnej

10 X 2021 (niedziela)

Pracownicy naukowcy, studenci

Inauguracja Roku Akademickiego

Przewodniczy: Bp Marek Marczak, Duszpasterze: Ks.

Piotr Tarabasz, Ks. Radosław Krych

godz. 18.00 – konferencja

godz. 19.00 – Msza św. (katedra)

20 X 2021 (środa)

Prezbiterzy, seminarzyści

Rekolekcje dla Prezbiterium Archidiecezji Łódzkiej

Przewodniczy: Abp Grzegorz Ryś, Duszpasterze: Ks. Tomasz Falak, Ks. Sławomir Sosnowski

godz. 20.00 – konferencja (katedra)

prelegent: Abp Grzegorz Ryś

godz. 20.40 – Msza św. (katedra)

20 XI 2021 (sobota)

Ministranci, lektorzy, ceremoniarze

Dzień Jedności Służby Liturgicznej Ołtarza Archidiecezji Łódzkiej

Przewodniczy: Bp Ireneusz Pękański, Duszpasterz: Ks. Maksymilian Pyzik

godz. 9.00 – zawiązanie wspólnoty (katedra)

godz. 9.30 – Msza św. (katedra)

godz. 11.00 – konferencja (WSD)

PIELGRZYMKI I NABOŻEŃSTWA W KOŚCIOŁACH STACYJNYCH W ROKU JUBILEUSZOWYM

Program pielgrzymek do kościołów stacyjnych:

- Nabożeństwo przed wyruszeniem z parafii,
- Modlitwy w drodze,
- Nabożeństwo w kościele stacyjnym

Terminy (II soboty miesiąca):

- **9 I 2021** - Chrzest św. i ekumenizm
- **13 II 2021** - Święta Rodzina wzorem rodziny
- **13 III 2021** - Droga Krzyżowa
- **17 IV 2021** (3 sobota miesiąca) - Droga Światła
- **8 V 2021** - Nabożeństwo majowe
- **12 VI 2021** Nabożeństwo czerwcowe
- **11 IX 2021** - Modlitwa o powołania
- **9 X 2021** - Nabożeństwo różańcowe
- **13 XI 2021** - Nabożeństwo za zmarłych

ZAKOŃCZENIE ROKU JUBILEUSZOWEGO

- **niedziela, 5 grudnia 2021** – zamknięcie drzwi świętych w kościołach stacyjnych
- **sobota, 11 grudnia 2021** – zamknięcie drzwi świętych w bazylice archikatedralnej łódzkiej

Z KART HISTORII DIECEZJI ŁÓDZKIEJ

Dokładnie dziś - 10 grudnia br. - mija 100 lat od ogłoszenia bulli Christi Domini papieża Benedykta XV, którą została powołana do istnienia diecezja łódzka. Powstała ona z trzech istniejących już diecezji: diecezji gnieźnieńskiej, diecezji wrocławskiej oraz archidiecezji warszawskiej, a w skład weszło 5 dekanatów, 67 parafii, 126 księży i ponad 500 tyś. wiernych.

Biskup Wincenty Tymieniecki.

Pierwszym biskupem łódzkim został proboszcz i budowniczy kościoła św. Stanisława Kostki – ks. prał. Wincenty Tymieniecki. To on organizował życie kościelne nowopowstałej diecezji obierając za jej patrona Św. Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny. Powołał do istnienia Kurię Biskupią oraz Wyższe Seminarium Duchowne, które swoją siedzibę znalazło w dawnym szpitalu św. Aleksandra znajdującym się tuż za świątynią katedralną. Biskup Wincenty zapisał się w pamięci łódzian jako człowiek pełen wrażliwości na ludzką biedę duchową i materialną. Powołał komitet Pomocy dla Najbiedniejszych „Doraźny Posiłek”, Komitet do spraw Bezrobocia w Łodzi, a także Towarzystwo Kultury Religijnej. Pomocą w dziele tworzenia nowych struktur diecezji biskupowi ordynariuszowi służył pomocą bp. Kazimierz Tomczak – konsekrowany na biskupa pomocniczego 25 II 1927 roku.

Po śmierci pierwszego biskupa łódzkiego władzę w diecezji przejmuje dotychczasowy ordynariusz diecezji sandomierskiej – ksiądz biskup Włodzimierz Jasiński, który swoją sakrę biskupią przyjął w katedrze łódzkiej 5 X 1930 roku. Posługa bpa Jasińskiego przypadła na czas działań wojennych, kiedy to wielu księży i zakonników wywieziono do obozów koncentracyjnych (w tym do Dachau), gdzie ponieśli śmierć męczeńską. W latach 1939 – 1945 zginęło 155 duchownych

Biskup Włodzimierz Jasiński.

Herb bpa Włodzimierza Jasińskiego

diecezji łódzkiej. Ten trudny czas spowodował że bp Jasiński poprosił Ojca Świętego o łaskę złożenia urzędu ordynariusza diecezji, a uzyskawszy ją zamieszkał w klasztorze oo. Redemptorystów w Tuchowie.

20 grudnia 1946 roku Łódź otrzymuje nowego pasterza, którym jest ks. Michał Klepacz konsekrowany na biskupa w kościele farnym w Białymstoku przez prymasa Polski Augusta kardynała Hlonda. Za czasów pontyfikatu bpa Klepacza odbyły się obrady I Synodu Diecezji Łódzkiej, uroczystości Millenium Chrztu Polski, powstało 12 nowych parafii oraz konsekrowano trzech biskupów pomocniczych – ks. bpa Jana Fondalińskiego (8 IX 1957), bpa Jana Kulika (4 X 1959) oraz bpa Bohdana Bejze (1 IX 1963) – najmłodszego Ojca Soboru Watykańskiego II. Biskup Michał Klepacz odegrał także ważną rolę w historii Kościoła Polskiego, kiedy został przewodniczącym Konferencji Episkopatu Polski w okresie uwięzienia prymasa Polski Stefana kardynała Wyszyńskiego.

Biskup Michał Klepacz.

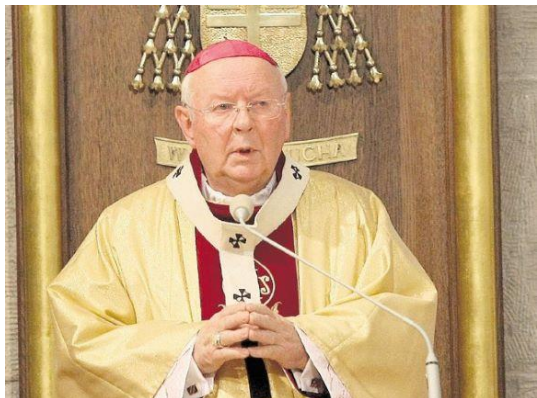
Po śmierci biskupa Klepacza (27 I 1967) rządy w diecezji przejmuje wikariusz kapitulny – bp Jan Kulik, który pełni tę funkcję do 29 X 1968 roku, kiedy to Ojciec Święty mianuje ordynariuszem łódzkim księdza

Biskup Józef Rozwadowski.

Józefa Rozwadowskiego. Po konsekracji biskupiej, która miała miejsce 24 XI 1968 na Jasnej Górze, a której przewodniczył kardynał Karol Wojtyła, ksiądz biskup Józef rozpoczął 18-letnią posługę w diecezji, w czasie której odbyła się peregrynacja obrazu Matki Bożej Częstochowskiej we wszystkich parafiach diecezji, erygowano 26 parafii oraz konsekrowano nowego biskupa pomocniczego – ks. Władysława Ziółka (4 V 1980) dotychczasowego kanclerza kurii. Po uzyskaniu wieku emerytalnego biskup Józef pozostał w diecezji, aż do swojej śmierci.

Czwartym ordynariuszem Kościoła Łódzkiego został mianowany – przez papieża Jana Pawła II (24 I 1986)

Abp Władysław Ziółek.

czasu należy wymienić: historyczną wizytę Jana Pawła II w Łodzi (13 VI 1987), ustanowienie Archidiecezji Łódzkiej - podległej bezpośrednio Stolicy Apostolskiej (25 III 1992) oraz utworzenie Metropolii Łódzkiej z diecezją sufragalną – diecezją łowicką (24 II 2004) – tym samym arcybiskup Władysław został pierwszym metropolitą łódzkim otrzymując paliusz z rąk papieża Jana Pawła II. Na przestrzeni tych lat konsekrowano dwóch biskupów pomocniczych: ks. bpa Adama Lepę (2 I 1988) oraz ks. bpa Ireneusza Pękalskiego (8 I 200). Arcybiskup Ziółek powołał do istnienia 64 parafie oraz przywrócił tytuły kolegiackie dwu świątyniom (w Wolborzu i Łasku) – tworząc przy nich kapituły. Po uzyskaniu wieku emerytalnego papież Benedykt XVI mianował abp Ziółka administratorem apostolskim archidiecezji łódzkiej.

Abp Marek Jędraszewski.

11 czerwca 2012 roku Ojciec Święty mianował bpa Marka Jędraszewskiego – biskupa pomocniczego diecezji poznańskiej nowym arcybiskupem metropolitą łódzkim. W czasie tej czteroletniej posługi abp Jędraszewski spotykał się z wiernymi co miesiąc na tzw. „Dialogach w katedrze”, w lutym 2013 roku zainaugurował wielkopostną pielgrzymkę do kościołów stacyjnych, a w lipcu 2016 roku zorganizował się w Łodzi diecezjalne przygotowanie do 31. Światowych Dni Młodzieży w Krakowie. Szczególnym momentem w historii diecezji były święcenia biskupie ks. prałata Konrada Krajewskiego, które 17 września 2013 roku przyjął bazylice św. Piotra. Z nominacji Ojca Świętego Franciszka objął także urząd Jałmużnika

- dotyczący łódzki biskup pomocniczy – ks. bp Władysław Ziółek, który pełnił swoją posługę przez 26 lat. Wśród najważniejszych wydarzeń tego

Papieskiego. W tym czasie do episkopatu archidiecezji łódzkiej dołączył dotychczasowy rektor WSD ks. dr Marek Marczak, którego konsekracja odbyła się w katedrze łódzkiej 11 IV 2015 roku. W uroczystość Niepokalanego Poczęcia N.M.P. 2016 roku decyzją papieża Franciszka abp Marek Jędraszewski został mianowany arcybiskupem metropolitą krakowskim. W czasie blisko ośmiomiesięcznego sede vacante administratorem diecezji był bp. Marek Marczak.

W czasie 100 – letniej historii diecezji łódzkiej siódmym jej ordynariuszem został bp Grzegorz Ryś – dotychczasowy biskup pomocniczy archidiecezji krakowskiej, a decyzję papieską podano do wiadomości 14 IX 2017 r. W ramach przygotowań do obchodów 100-lecia diecezji, zainaugurował zwołany przez poprzednika IV Synod Duszpasterski poświęcony młodzieży, rodzinie i parafii (2018–2021). W 2019 r. powołał do życia Ośrodek

Abp Grzegorz Ryś.

Formacji Diakonów Stałych, Szkołę Katechistów, a także Międzynarodowe Diecezjalne Seminarium Misyjne dla Nowej Ewangelizacji Redemptoris Mater. Od 2019 r. w Łodzi ma swoją siedzibę działające od 2014 r. w Krakowie Ogólnopolskie Seminarium dla Starszych Kandydatów do Święceń (35+). Jest organizatorem corocznych trzydniowych rekolekcji dla duchowieństwa archidiecezji łódzkiej. To w czasie posługi abpa Rysia jako ordynariusza diecezji łódzkiej Ojciec Święty Franciszek wyniósł do godności kardynalskiej abp Konrada Krajewskiego (28 VI 2018) czyniąc go pierwszym kardynałem pochodzącym z Łodzi.

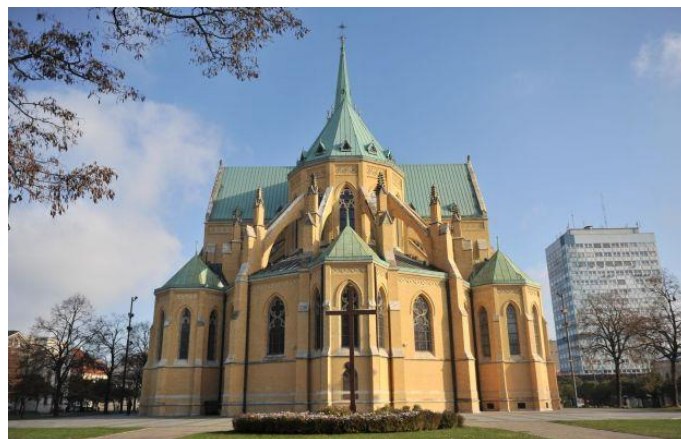
Dziś administracyjnie Kościół łódzki to 27 dekanaty i 219 parafii, w których posługuje 570 duchownych inkardynowanych do diecezji oraz duchowieństwo zakonne z 16 męskich instytutów życia konsekrowanego. Na terenie diecezji znajdują się cztery seminaria duchowne: Wyższe Seminarium Duchowne w Łodzi (diecezjalne), Seminarium oo. Franciszkanów OFM conv., Międzynarodowe Diecezjalne Seminarium Misyjne dla Nowej Ewangelizacji Redemptoris Mater oraz Ogólnopolskie Seminarium dla Starszych Kandydatów do Święceń (35+). Na przestrzeni 100 lat swojego istnienia diecezja łódzka

Archidiecezja łódzka - podział na dekanaty

miała 7 biskupów diecezjalnych, 7 biskupów pomocniczych i kardynała – posługującego w Watykanie. Obszar diecezji to blisko 5200 km² zamieszkały przez 1430000 mieszkańców. Diecezją sufragalną metropolii łódzkiej jest diecezja łowicka.

Źródło: <https://www.archidiecezja.lodz.pl/aktualnosc/2020/12/z-kart-historii-diecezji-lodzkiej>

ŚWIĘTO OFIAROWANIA PAŃSKIEGO – 2 LUTEGO

W sobotę 2 lutego Kościół katolicki obchodzi święto Ofiarowania Pańskiego. Czyni to na pamiątkę ofiarowania przez Maryję i Józefa ich pierwszego syna, Jezusa, w świątyni jerozolimskiej. W polskiej tradycji jest to też święto Matki Bożej Gromnicznej. 2 lutego przypada także

Dzień Życia Konsekrowanego. Siostry i bracia zakonnicy, podobnie jak Jezus w świątyni Jerozolimskiej, ofiarowują swoje życie na wyłączną służbę Bogu.

Przed 1969 r. na Zachodzie święto Ofiarowania Pańskiego znane było jako Święto Oczyszczenia Najświętszej Maryi Panny. Po soborze zmieniono nazwę, żeby ukazać chrystocentryczne znaczenie uroczystości. W Polsce

od gromnic święconych tego dnia przyjęła się nazwa „Matki Boskiej Gromnicznej”.

Święto Ofiarowania Pańskiego przypada czterdziestego dnia po Bożym Narodzeniu. Jest to pamiątka ofiarowania Pana Jezusa w świątyni jerozolimskiej i dokonania przez Matkę Bożą obrzędu oczyszczenia.

Według Ewangelii Jezus, zgodnie z prawem żydowskim, jako pierworodny syn był ofiarowany Bogu w świątyni jerozolimskiej. Wtedy też starzec Symeon wypowiedział proroctwo nazywając Jezusa „światłem na oświecenie pogan i chwałą Izraela”. Dlatego święto to jest bogate w symbolikę światła.

Na pamiątkę ocalenia pierworodnych synów Izraela podczas niewoli egipskiej każdy pierworodny syn u Żydów był uważany za własność Boga. Dlatego czterdziestego dnia po jego urodzeniu należało zanieść syna do świątyni w Jerozolimie, złożyć go w ręce kapłana, a następnie wykupić za symboliczną opłatą. Równocześnie z obrzędem ofiarowania i wykupu pierworodnego syna łączyła się ceremonia oczyszczenia matki dziecka. Z tej okazji matka była zobowiązana złożyć ofiarę z baranka, a jeśli jej na to nie pozwalało zbyt wielkie ubóstwo – przynajmniej ofiarę z dwóch synogarlic lub gołębi. Fakt, że Maryja i Józef złożyli synogarlicę, świadczy, że byli bardzo ubodzy.

Święto Ofiarowania Pana Jezusa należy do najdawniejszych, gdyż było obchodzone w Jerozolimie już w IV w., a więc zaraz po ustaniu prześladowań. Dwa wieki później pojawiło się również w Kościele zachodnim. W Jerozolimie odbywały się – zazwyczaj nocą – uroczyste procesje ze świecami.

Według podania, procesja z zapalonymi świecami była znana w Rzymie już w czasach papieża św. Gelazego w 492 r. Od X w. upowszechnił się obrzęd poświęcania świec, których płomień symbolizuje Jezusa – Światłość świata, Chrystusa, który uciszał burze, był, jest i na zawsze pozostanie Panem wszystkich praw natury. Momentem najuroczystszym apoteozy Chrystusa jako światła, który oświeca narody, jest podniosły obrzęd Wigilii Paschalnej – poświęcenie paschału i przepiękny hymn Exultet.

W Rzymie w tym dniu odbywała się najstarsza maryjna procesja, której uczestnicy nieśli zapalone świece. Prawdopodobnie ta procesja do największego sanktuarium rzymskiego – bazyliki Matki Bożej Większej – nadała świętu Pańskiemu charakter maryjny, który z wolna zaczął przeważać. Przypuszcza się, że już w VI w. celebrowano je w Konstantynopolu, w którym zwrócono też większą uwagę na maryjny charakter święta.

Od X w. – jak już wspomnieliśmy – pojawia się obrzęd poświęcenia świec, który jeszcze podkreśla i ubogaca symbolikę światła. Nawiązuje ona bezpośrednio do wielkanocnego paschału, który wyraża zwycięstwo nad śmiercią, grzechem i szatanem. Ofiarowanie Jezusa oznacza początek nowego przymierza i nowego kapłaństwa, w którym Syn Boży sam jest Świątynią, Kapłanem i Ofiarą. Treść tego święta podkreśla zamierzoną przez Boga powszechność zbawienia, które ma objąć nawet pogan.

MATKI BOŻEJ GROMNICZNEJ

W Polsce święto ma charakter zdecydowanie maryjny – stąd nazywane jest świętem Matki Bożej Gromnicznej. Nazwa pochodzi od gromów, przed którymi

strzec miały stawiane podczas burzy w oknach zapalone świece.

W kościele dokonuje się poświęcenia gromnic przyniesionych

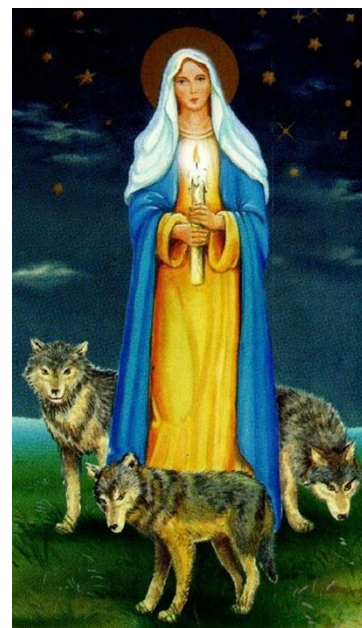
przez wiernych. Liturgię tego święta rozpoczyna obrzęd błogosławienia świec i procesja z nimi na uroczyste sprawowanie Eucharystii. Kapłan wypowiada słowa modlitwy, w której prosi, aby „wszyscy, którzy zgromadzili się w tej świątyni z płonącymi świecami, mogli kiedyś oglądać blask chwały Chrystusa”. Gromnice te, jak wskazuje stara modlitwa

na ich poświęcenie, miały być wykonane z pszczelego wosku. W różnych regionach były one różnie przystrajane. Podczas Mszy trzymano je zapalone, często starano się je z tym poświęconym ogniem donieść do domu. Tam gospodarz błogosławił nimi dobytek, a dymem robił krzyżyk nad drzwiami i oknami, modląc się o ochronę przed wszelkimi niebezpieczeństwami.

Na znak zawierzenia Maryi w czasie klęsk, szczególnie podczas burzy, w domach i gospodarstwach, również zapala się gromnice. Jako gromnice służą też świece chrzcielne, kiedy to w życie nowo ochrzczonej osoby wkracza światło wiary, która prowadzi przez życie. Pobłogosławione 2 lutego świece podaje się też umierającym.

Ze świętem Matki Bożej Gromnicznej kończy się w Polsce okres śpiewania kolęd, trzymania żłóbków i choinek – kończy się tradycyjny (a nie liturgiczny – ten skończył się świętem Chrztu Pańskiego) okres Bożego Narodzenia. Dzisiejsze święto zamyka więc cykl uroczystości związanych z objawieniem się światu Słowa Wcielonego. Liturgia po raz ostatni w tym roku ukazuje nam Chrystusa-Dziecię.

Źródło: <http://www.radioglos.pl>

DZIEŃ ŻYCIA KONSEKROWANEGO

Od 1997 r. 2 lutego Kościół powszechny obchodzi ustanowiony przez Jana Pawła II Dzień Życia Konsekrowanego, poświęcony modlitwie za osoby, które oddały swoje życie na służbę Bogu i ludziom w niezliczonych zakonach, zgromadzeniach i instytucjach świeckich. Papież ustanowił Światowy Dzień Życia Konsekrowanego, stwarzając okazję do głębszej refleksji całego Kościoła nad darem życia poświęconego Bogu. Matka Najświętsza ofiaruje Panu

Bogu największy Dar, jaki otrzymała - Syna, Jezusa Chrystusa, a tym samym składa w ofierze siebie. Podobną ofiarę, z siebie samych z miłości do Chrystusa, składają osoby konsekrowane. Podkreślił to Jan Paweł II, mówiąc: „Ofiarowanie Jezusa staje się wymowną ikoną całkowitego oddania własnego życia dla tych, którzy powołani są, aby odtworzyć w Kościele i w świecie, poprzez rady ewan-

geliczne, «charakterystyczne przymioty Jezusa, dziewictwo, ubóstwo i posłuszeństwo». Historia Kościoła pokazuje, że w każdym czasie są ludzie, którzy na wzór ewangelicznej Marii pragną „obrać lepszą część” - podejmują życie w czystości, ubóstwie i posłuszeństwie, by sercem czystym i niepodzielnym służyć Chrystusowi i bliźnim. Historia ukazuje, że życie w czystości, ubóstwie i posłuszeństwie pozwala na osiągnięcie miłości doskonałej.

W adhortacji apostolskiej *Vita consecrata* Jan Paweł II pisał:

„Życie konsekrowane znajduje się w samym sercu Kościoła jako element o decydującym znaczeniu dla jego misji, ponieważ wyraża najgłębszą istotę powołania chrześcijańskiego oraz dążenie całego Kościoła - Oblubienicy do zjednoczenia z jedynym Oblubieńcem. Życie konsekrowane nie tylko w przeszłości było pomocą i oparciem dla Kościoła, ale stanowi cenny i nieodzowny dar także dla teraźniejszości i przyszłości Ludu Bożego, ponieważ jest głęboko zespolone z jego życiem, jego świętością i misją”.

Zespół Redakcyjny

PAPIEŻ ZAPOWIEDZIAŁ KOLEJNY ROK JUBILEUSZOWY

W 2025 r. Kościół katolicki będzie obchodził kolejny rok jubileuszowy. Zapowiedział to papież Franciszek we wczorajszym przesłaniu na obchody 150. rocznicy przeniesienia do Rzymu stolicy Włoch.

– Rzym może i powinien odnawiać się w podwójnym znaczeniu otwarcia na świat i przyjmowania wszystkich. Skłaniają do tego także jubileusze, spośród których ten w 2025 r. jest już nieodległy – napisał Franciszek.

Tradycję jubileuszy rozpoczął papież Bonifacy VIII, zwołując 22 lutego 1300 r. Rok Święty, w czasie którego można było uzyskać odpust zupełny. Do rzymskich bazylik św. Piotra i św. Pawła za Murami przybyło wówczas aż 300 tys. pielgrzymów. Papież chciał, by zwoływano Rok Święty co sto lat. Jednak stopniowo zmniejszano ten okres, najpierw do 50 (jak w Starym Testamencie), a od 1475 r. zaczęto je organizować co 25 lat, by każde pokolenie mogło przeżyć jubileusz choć jeden raz.

Nie odbył się on jedynie w 1800 r., gdyż po śmierci Piusa VI w sierpniu 1799 r. we francuskiej niewoli, nowy papież Pius VII został wybrany dopiero w marcu 1800 r., zaś do Rzymu mógł przybyć w lipcu tego samego roku.

W XX w. do zwykłych lat świętych doszły jeszcze jubileusze nadzwyczajne: w 1933 i 1983, zwołane z okazji 1900. i 1950. rocznicy odkupienia. Kolejny nadzwyczajny Rok Święty – Jubileusz Miłosierdzia rozpoczął się 8 grudnia 2015 r. i trwał do 20 listopada 2016 r. W sumie dotychczas jubileusze obchodzono 29 razy.

Za pontyfikatu Aleksandra VI powstał ceremoniał Roku Świętego, przewidujący otwarcie Drzwi Świętych (symbolu przejścia z grzechu do łaski Bożej) w Wigilię Bożego Narodzenia w roku poprzedzającym jubileusz i zamknięcie ich w uroczystość Objawienia Pańskiego w roku następującym po jubileuszu. Po raz pierwszy stało się tak przy okazji Roku Świętego 1500. Z drobnymi poprawkami, wprowadzonymi w 1525 r., ceremoniał ten przetrwał do czasów obecnych.

Jednak nie od początku rozpoczęcie jubileuszu było związane z otwarciem Drzwi Świętych – symbolu przejścia od grzechu do łaski Bożej, zgodnie ze słowami Jezusa: „Ja jestem bramą. Jeżeli ktoś wejdzie przeze Mnie, będzie zbawiony”.

Pierwszym papieżem, który tego dokonał był Marcin V, który otworzył Drzwi Święte w 1423 r. w bazylice św. Jana na Lateranie. Z kolei w bazylice św. Piotra, Matki Bożej Większej i św. Pawła za Murami po raz pierwszy otwarto je w 1499 r.

Obecne Drzwi Święte w bazylice św. Piotra są dziełem rzeźbiarza Vica Consortiego (1902-1979), który wygrał konkurs ogłoszony przed Rokiem Świętym 1950. Donatorem był ordynariusz Bazylei i Lugano bp Franz Von Streng, który wraz z wiernymi chciał podziękować Bogu za zachowanie Szwajcarii od okropności wojny. Po 11 miesiącach prac, drzwi zostały otwarte w Wigilię Bożego Narodzenia 1949 r.

Źródło: www.niedziela.pl/

ORĘDZIE PAPIEŻA FRANCISZKA NA ŚWIATOWY DZIEŃ CHOREGO

Spółeczeństwo jest bardziej ludzkie, jeśli potrafi bardziej zatroszczyć się o swoich słabych i cierpiących członków, a zdoła czynić to skutecznie będąc ożywione miłością braterską – napisał papież Franciszek w orędziu na Światowy Dzień Chorego, który przypada 11 lutego.

Hasłem tegorocznego Światowego Dnia Chorego są słowa zaczerpnięte z Ewangelii św. Mateusza: „Jeden jest wasz Nauczyciel, a wy wszyscy braćmi jesteście”.

Ojciec Święty zauważył w Orędziu, że doświadczenie choroby sprawia, że odczuwamy naszą bezradność, a jednocześnie wrodzoną potrzebę drugiego człowieka. Uświadamiamy sobie bardziej naszą zależność od Boga i doświadczamy, że nie mamy ostatecznego wpływu na nasze zdrowie. Choroba budzi pytanie o sens życia, które w wierze skierowane jest do Boga: pytanie, które szuka nowego zrozumienia dla tajemnicy egzystencji, a które nie od razu można odnaleźć.

Franciszek zwrócił uwagę, że choroba ma zawsze konkretne oblicze, i to nie jedno: ma oblicze każdego chorego i każdej chorej, także tych osób, które czują się lekceważone, wykluczone, ofiar niesprawiedliwości społecznej, która odmawia im praw podstawowych (por. Fratelli tutti, 22).

Odnosząc się do kryzysu pandemicznego Papież stwierdził, że z jednej strony ujawnił on wiele nieprawidłowości w systemach opieki zdrowotnej, szczególnie w zakresie troski o starszych oraz równego dostępu do świadczeń, a z drugiej uwydatnił poświęcenie i wielkoduszość pracowników służby zdrowia, wolontariuszy, pracowników i pracownic, księży, zakonników i zakonnic, którzy dzięki profesjonalizmowi, ofiarności, poczuciu odpowiedzialności i miłości bliźniego pomagali, pielęgowali, pocieszali i służyli wielu osobom chorym oraz ich rodzinom.

Ojciec Święty przypomniał o znaczeniu najgłębszych ludzkich uczuć w trosce o chorych. Wskazał na bliskość jako cenny balsam, który daje wsparcie i pocieszenie tym, którzy cierpią. Jako chrześcijanie, przeżywamy bliskość jako wyraz miłości Jezusa Chrystusa, Dobrego Samarytanina, który ze współczuciem stał się bliskim każdego człowieka zranionego przez grzech. Franciszek zwrócił uwagę także na znaczenie braterskiej solidarności, która wyraża się konkretnie w służbie i może przybierać różne formy, które wszystkie są ukierunkowane na wspieranie bliźniego. Zauważył, że dla powodzenia procesu leczenia istotne znaczenie ma aspekt relacyjny, dzięki któremu można mieć całościowe podejście do chorego. Docenianie tego aspektu pomaga również lekarzom, pielęgniarkom, specjalistom i wolontariuszom, aby otoczyć opieką osoby cierpiące, aby im towarzyszyć w procesie uzdrowienia, dzięki relacji międzypersonalnej, opartej na zaufaniu (por. Nowa Karta Pracowników Służby Zdrowia [2016], 4).

Papież podkreślił, że relacja z osobą chorą znajduje niewyczerpane źródło motywacji i mocy w miłości Chrystusa, jak pokazuje tysiącletnie świadectwo mężczyzn i kobiet, którzy stali się świętymi służąc chorym. „Z tajemnicy śmierci i zmartwychwstania Chrystusa wypływa bowiem ta miłość, która potrafi nadać pełen sens zarówno sytuacji pacjenta, jak i tego, kto się o niego troszczy” – zaznaczył Franciszek.

Światowy Dzień Chorego ustanowił w 1992 r. św. Jan Paweł II. Jest on obchodzony 11 lutego, w liturgiczne wspomnienie Matki Bożej z Lourdes.

Źródło: <http://idziemy.pl/kosciol/papieskie-oredzie-na-swiatowy-dzien-chorego67524/67524>

NOWY ROK LITURGICZNY 2020 – 2021

„Zgromadzeni na świętej wieczerzy” – to tytuł programu duszpasterskiego Kościoła w Polsce na kolejny rok liturgiczny, który rozpocznie się w pierwszą niedzielę Adwentu. Jego mottem są słowa: „Ojciec mój da wam prawdziwy chleb z nieba” (J. 6,32). Rok ten będzie drugim etapem trzyletniego programu duszpasterskiego pod hasłem: „Eucharystia daje życie”. Jego zasadniczym celem

jest pogłębienie wśród wiernych znaczenia tajemnicy Eucharystii jako centrum życia chrześcijańskiego, rozumienia symboliki celebracji eucharystycznych i częstego uczestnictwa w nich.

Rok I – 2019/2020 Temat: **Wielka tajemnica wiary** – Motto biblijne: [...] *abyście uwierzyli w Tego, którego [Bóg] posłał* (J 6,29)

Rok II – 2020/2021 Temat: **Zgromadzeni na świętej wieczerzy** – Motto biblijne: [...] *Ojciec mój da wam prawdziwy chleb z nieba* (J 6, 32)

Rok III – 2021/2022 Temat: **Posłani w pokoju Chrystusa** – Motto biblijne: [...] *ten, kto Mnie spożywa, będzie żył przeze Mnie* (J 6, 57)

Źródło: <https://pasjonisci.info.pl/aktualnosci/nowy-rok-liturgiczny-2020-2021/>

ROK 2021

Święty Rok Jubileuszowy w archidiecezji łódzkiej.

Święty Rok Jubileuszowy w archidiecezji łódzkiej potrwa do grudnia 2021 roku. W tym czasie zostaną otwarte Drzwi Święte w pozostałych czternastu świątyniach na terenie archidiecezji oraz odbędą się jubileusze i pielgrzymki różnych duszpasterstw działających w Kościele łódzkim.

Rok Rodziny „Amoris laetitia”.

Papież Franciszek ogłosił specjalny Rok poświęcony Rodzinie „Amoris laetitia”, który zostanie zainaugurowany podczas zbliżającej się uroczystości św. Józefa - 19 marca 2021 roku. Zakończą go obchody 10. Światowego Spotkania Rodzin, które odbędzie się w Rzymie, w czerwcu 2022 roku.

Rok św. Józefa

8 grudnia 2020 r. papież Franciszek ogłosił specjalny „Rok św. Józefa” z okazji 150. rocznicy ustanowienia Opiekuna Jezusa Patronem Kościoła powszechnego, który zakończy się 8 grudnia 2021 r.

W liście apostolskim „Patris corde”, opublikowany z tej okazji, papież Franciszek określił św. Józefa m.in. tytułami „ukochany ojciec; ojciec czułości, w posłuszeństwie i w gościnności; ojciec twórczej odwagi”, nawiązując do dekretu bł. Piusa IX ogłaszającego św. Józefa patronem Kościoła powszechnego. Przy tej okazji papież Franciszek ujawnił swoje osobiste nabożeństwo ku czci Oblubieńca NMP, podkreślając, że od ponad czterdziestu lat, codziennie odmawia modlitwę do św. Józefa.

Rok Jakubowy

1 stycznia 2021 roku rozpoczął się Jubileuszowy Rok Jakubowy, który również w Polsce zainspirował wielu pielgrzymów i duszpasterzy do podjęcia konkretnego programu duszpasterskiego.

Penitencjaria Apostolska wydała dekret o możliwości uzyskania odpustu zupełnego pod zwykłymi warunkami w Roku Jakubowym w wyznaczonych kościołach stacyjnych. Mogą go uzyskać osoby, które w duchowej łączności z Jubileuszem Composteli, od dnia 31 grudnia 2020 roku do 31 grudnia 2021 roku, nawiedzą w formie pielgrzymki którykolwiek z 48 kościołów stacyjnych i pobożnie wezmą tam udział w obchodach jubileuszowych lub pozostaną tam na pobożnym rozmyślanii, kończąc je Modlitwą Pańską, Wyznaniem Wiary oraz wezwaniami do Najświętszej Maryi Panny i Świętego Jakuba Większego, Apostoła.

Lista kościołów stacyjnych została przygotowana przez Zespół w Pracowni Szlaku św. Jakuba przy Wydziale Teologicznym UMK w Toruniu pod kierunkiem ks. prof. Piotra Roszaka w porozumieniu z proboszczami, samorządami i Bractwami Św. Jakuba, opiekującymi się Szlakami Św. Jakuba. Zgodnie ze wskazaniem Arcybiskupa Santiago de Compostela są to kościoły pod wezwaniem św. Jakuba Starszego na Szlakach wyznaczonych i zatwierdzonych przez Sekretariat Drogi Św. Jakuba w Santiago. W ten sposób stworzona ma być więź pielgrzymów w kościołach pw. św. Jakuba Apostoła na Szlakach prowadzących do grobu św. Jakuba w Santiago.

W Polsce mamy ponad 6000 km Dróg, przy których znajduje się ponad 80 kościołów parafialnych pw. św. Jakuba, ale tylko połowa z nich jest zaangażowana w duszpasterstwo pielgrzymów na Camino, stąd nie wszystkie znalazły się na liście kościołów stacyjnych.

Więcej informacji nt. Roku Św. Jakuba na stronie: <https://anosantocompostelano.org/pl/>. Rada KEP ds. Migracji, Turystyki i Pielgrzymek objęła te propozycje swoim patronatem.

Zespół Redakcyjny

KĄCIK Z DOBRYM HUMOREM

Taca w kościele

Ksiądz w małym kościółku miał problemy z datkami na tacę. Pewnej niedzieli obwieścił:

- A teraz, zanim przejdę się z tacą, chciałbym poprosić, żeby osoba, która ukradła z kurnika kurczaki bratu Andrzejowi, powstrzymała się od dawania pieniędzy na ofiarę. Pan Bóg nie chce pieniędzy od złodzieja!
Ksiądz przeszedł się po kościele z tacą i po raz pierwszy od wielu miesięcy wszyscy coś dali!

Kolęda

Do domu przyszedł ksiądz z kolędą. Po modlitwie i po poświęceniu domu mówi do małej dziewczynki:

- A umiesz się żegnać, moje dziecko?
- Umiem. Do widzenia.

Lekcja religii

Na lekcji religii ksiądz mówi do dzieci:

- Narysujcie dzieci aniołka.
Wszyscy rysują aniołki z dwoma skrzydełkami, a Jasio z trzema.

- Jasiu, widziałeś aniołka z trzema skrzydełkami? - pyta ksiądz.

- A ksiądz widział z dwoma?

Armia Pana

Pewnego dnia mój kumpel przyszedł do kościoła, a ksiądz stał w drzwiach i jak zwykle witał się z wiernymi. Uścisnął rękę mojego kumpla i odciągnął go na bok. Powiedział:

- Musisz dołączyć do Armii Pana.
- Ależ ja już jestem w Armii Pana, proszę księdza.
- Niby jak, skoro widzę cię na mszy tylko w Boże Narodzenie i na Wielkanoc?
- Bo ja jestem w tajnych służbach.

Ksiądz i płot

Przed kościołem popsuł się płot, więc ksiądz go naprawia. Przygląda się temu gromadka dzieci. Ksiądz pyta:

- Co, patrzycie jak się wbija gwoździe?
Dzieci odpowiadają:
- Nie, słuchamy co ksiądz powie, gdy ksiądz uderzy się w rękę.

„Żeby widzieć jasno, wystarczy zmienić perspektywę”.

Antoine de Saint-Exupery

„Kochać i być kochanym to tak jakby z obu stron grało nas słońce”.

David Viscott

„Droga prosta jest najkrótsza, ale na ogół wymaga najwięcej czasu, aby dojść nią do celu”.

Georg Ch. Lichtenberg

Kancelaria Parafialna czynna od poniedziałku do piątku w godz.; 9: 00– 11: 00 oraz 15:00– 16:30; Tel: 42 /716-27-65

Wydawca: Parafia Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu, 95-100 Zgierz ul. M. Skłodowskiej – Curie 3

Redakcja: Ks. Kan. dr Andrzej Blewiński – Proboszcz Parafii; redaktor: przy współpracy z członkami i sympatykami Akcji Katolickiej.

Nr konta parafialnego: Bank Spółdzielczy w Zgierzu **36 8783 0004 0015 6097 2000 0001**

Nr konta Świątlicy Środowiskowej: Bank Spółdzielczy w Zgierzu 34 8783 0004 0015 8932 2000 0001

Za wszelkie wpłaty na rzecz parafii i Świątlicy Środowiskowej składamy serdeczne Bóg zapłać

www.mbdr.archidiecezja.lodz.pl e-mail: gazeta.dobrarada@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie prawo do opracowania redakcyjnego tekstów oraz prawo do korekty stylistycznej i ortograficznej.
Zespół Redakcyjny „Dobra Rada”: ks. Marek Sasiak, Marianna Strugińska-Felczyńska, Agnieszka Paszkowska, Elżbieta Hildt.

Składanie gazetki: Agnieszka Paszkowska, Marianna Strugińska-Felczyńska. Zdjęcia: Marianna Strugińska-Felczyńska.

Dystrybutor: Marek Cylke, Zofia Rumak, Zenona Kalbarczyk, Danuta Jadczyk.

Drukarnia, Wydawnictwo Muzyczne i Poligraficzne
ul. Wersalska 54, 91-212 Łódź, Poland
www.merakel.pl www.merakel.com.pl